

KENDİMİZİ HESABA ÇEKMEK: HATALARIMIZIN KEFARETİ VE YENİDEN İNŞA

[İnsan bazen] kusur olduğunu bildiği halde yapar, hata edebilir. Hayatta etrafımıza baktığımız zaman, hatta niye başkasına bakalım, kendi kendimize baktığımız zaman [bunu çok rahat görürüz.] Başkasına bakmak günah.

İbrahim b. Ethem *kaddesallahu sırrahû ve rahimehullahu rahmeten vâsiah* hazretleri, o öyle demiş. Yani herkes başkasının ayıbı ile meşgul olurken;

إذا اشتغل الناس بعيوب الناس فاشتغل انت

بعيوب نفسك

İze'steğale'n-nâsü bi-uyûbi'n-nâsi feş-teğıl ente bi-uyûbi nefsike.

“Herkes başkasının ayıbına bakıyor; sen kendine bak. Sen kendi ayıbınla meşgul ol.”

Çünkü başkasının ayıbı ile meşgul olmak gıybettir, günahdır, suçtur, kusurdur, fazilet-sizliktir. Ama insanın kendi ayıbını düşünmesi sevaptır. Kendi ayıbını düşünüp nefsinin teftişi

etmesi, hareketlerini takip etmesi, hatasını sevabını anlamaya çalışması fazilettir.

Onun için kendimize bakalım. Hatamız kusurumuz çok. Onun için, “Her dem hatadır kârımız.” diyoruz. Kâr, “iş” demek. İşimiz her dem hatadır diyoruz. İşin doğrusu da öyledir; oturduğumuz, kalkışımız, bakışımız, sözümüz, sohbetimiz, işimiz hatalı olabilir.

Ne olacak?

O hataların hepsinden sorumluyuz.

Allahu Teâlâ hazretleri bildirmiş ki:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾

*Fe-men ya'mel miskâle zerratin hayran yerahû ve men ya'mel miskâle zerratin şer-ran yerahû.*¹

“Zerre ağırlığı kadar hayır işleyen [onun karşılığını görecek].”

Zerre nedir?

¹ 99/Zilzâl, 7-8.

Güneşin ışığı şöyle süzüldüğü zaman bir yerden, havada böyle uçuşan beyaz beyaz tozlara zerre diyoruz.

Zerre ağırlığı.

Onun ağırlığı ne olacak?

Kim ölçebilir, hangi aletle ölçülür onun ağırlığı?

“Zerre ağırlığı kadar iyilik, hayır yapan bir insan onun karşılığını âhirette mükâfat olarak görecek.” *Ve men ya'mel miskâle zerratin şerran yerahû.* “Onun ağırlığı kadar o kadarlık az bir şer bile işleyen cezasını çekecek.”

O zaman halimiz ne olacak bizim?

Yani hata ettiğimizi biliyoruz kendi kendimize baktığımız zaman. Gecemizi gündüzümüzü, yalnız kaldığımız zamanları, içimizi, düşüncelerimizi kendimiz bildiğimiz için hatalarımız çok.

En küçük bir hatayı bile Allah hesaba sokacak, sorgu sual olacak, onun karşılığı olacak diye biliyoruz, ne yapacağız?

Ne olacak bizim halimiz?

Kaldı ki bir de insan ömrünü mâsum, günahsız geçiremiyor, gerçekleri zamanında kavrayamıyor. Bir zaman geliyor o zaman tövbe-kâr oluyor. Bir vesile oluyor da, bir hoca geliyor da, birisi bir söz söylüyor da, bir olayla karşılaşılıyor da, bir acı olay oluyor da veya hut bir vefat oluyor da ondan sonra yola geliyoruz.

Mesela Ankara'da benim bir mühendis tanıdığım vardı, çok melek gibi, lokum gibi, kaymak gibi böyle bir insandı. Çok severdim ben onu, ailece de ziyaretine giderdik.

Allah selamet versin.

Evliya gibi bir adam, çok çok iyi bir adam. Sonradan öğrendim, bir vefattan sonra o hâle gelmiş. Yani yakınlarından birisi vefat etmiş, ölüm ona tesir etmiş, ondan sonra o hâle gelmiş.

Ondan evvel nasıldı?

Hiç sormayın diyorlar.

Allah Allah, ya inanamadım! Melek gibi bir insan.

Böyle olabilir. Bir de hani hayatının her zamanında insan iyi müslüman da olmuyor.

20 yaşında, 30 yaşında, 40 yaşında, 18 yaşında, neyse bir zamanda şey yapıyor. Ah ne güzel olurdu, keşke şimdiki aklımız, şu cami-deki aklımız, şu ramazandaki aklımız küçük-lüğümüzde olsaydı da Allah'a küçüklüğümüz-den beri güzel kulluk ederek yetişseymişiz ama, öyle olmuyor.

Şimdi bizim halimiz ne olacak?

İşlediğimiz hatalar, 30 yaşına kadar işle-diğimiz, 50 yaşına kadar işlediğimiz hatalar, günahlar, zerre kadar bile olsa hesaba girecek şeyler... “Şimdi bizim halimiz ne olacak?” diye [düşününce] vaziyet fena! Yani bayağı bir endişelenecek durum var.

İşte bunun karşısında Peygamber *sallalla-hu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in bir müjdesi var, onu okuyarak derse başlamak istiyorum. Müjdeli başlamak istiyorum. Yani konuşmaya böyle tatlı girerse insan, dinleyenler de böyle bir ferahlar. “Yahu bu hoca insanın aklını karıştırıyor, kalbini karartıyor.” filan diye böyle şey yapmasınlar diye müjdeli bir hadîs-i şerîf ile başlamak istiyorum.

Ebû Hayseme *radıyallahu anh'*ten rivayetle Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hazretleri buyurmuşlar ki:

Kânû yekûlûne. “Deniliyordu, diyorlardı ki...” *Ramadânu ilâ ramadân ve'l-haccü ile'l-hacci ve'l-cum'atü ile'l-cum'ati ve's-salâtü ile's-salâti keffârâtün limâ beynehüm me'ctünibeti'l-kebâir.*

Yani bunu selef-i sâlihînimiz, ashâb-ı kirâm, tâbiîn, evliyaullah, ulemâ-i izâm böyle ilimlerinin, irfanlarının neticesi olarak hadisleri okuyarak tespit etmişler ve şöyle buyurmuşlar ki:

“Bir ramazan evvelki ramazan ile aradaki günahlara kefarettir.”

Kefareti izah edelim, bilmeyen olabilir tabi. İsveç'te insan dînî tabirleri bilmeyebilir. Bazen Türkçeyi bile unutuyor, çocuklar burada okuyor yetişiyor. İzah edelceğiz.

“Bir hac evvelce yapılmış olan hacla aradaki günahlara kefarettir. Bir cuma evvelki cuma ile aradaki günahlara kefarettir. Namaz bir evvelki kılınan namazla aradaki günahlara kefarettir.”

Şartı ne?

Me'ctünibeti'l-kebâir. “Büyük günahlardan sakınıldığı takdirde.”

Büyük günahlar...

Büyük günahlar nedir?

Hırsızlık yapmak, zina etmek, adam öldürmek gibi büyük günahlar. Büyük günahlardan kaçınan bir insan için bunlar kefarettir.

“Kefaret ne demek?” şimdi oradan başlayalım.

Kefaret aslında, “bir şeyin silinmesi, örtülmesi” demek. Yani var ama üstünü kapatıyor, örtüyor, siliyor, yok gibi oluyor. İşlenmiş bir suç var, deftere yazılmış; örtülüyor, siliniyor, affolunuyor.

Allahu Teâlâ hazretleri insanın günahlarını, hatalarını bağışlıyor.

a. Af Olma Sebepleri

Nedir bu affolunma sebepleri?

Eğer büyük günahlardan korunuyorsa, o şart. Büyük günah işlemeyecek; faiz yemeyecek, hırsızlık yapmayacak, adam öldürmemiş olacak, zina etmemiş olacak. Yedi tane büyük

günah var. Kebâir, kebîrenin çoğulu, “büyük günah” demek.

Alimlerden bazıları da demişler ki -çok tabi takva ehli insanlar var- günahın büyüğü küçüğü olmaz, hepsi büyüktür.

Neden?

Allah’a karşı suç işliyor. Suç, hepsi büyüktür demişler ama Peygamber Efendimiz böyle büyüklerini sıralamış olduğu için biz de büyük günah olduğunu kabul edeceğiz. Küçükleri de küçük diye umursamazlık yapmamak lazım diye anlayacağız bu sebeple. Çünkü küçük günahlar da işlene işlene büyümüşür. “Ya bu küçük canım ne olacak, hadi Allah affeder, o kadar büyük değilmiş...” filan derse o da büyüyebilir. Onun için biz küçüğünü de büyük sayalım ama büyük günahlardan sakınıldığı zaman ramazan evvelki ramazanla aradaki günahları siliyor, tamam. O zaman zerrelere hesaba girmesi, hani suçların, şerhlerin karşılığının görülmesi siliniyor. Bak Allah vesile ediyor.

O halde, ramazan ayındayız, elhamdülillah. Bu ramazan ayını güzel geçirmeye çalışalım ki evvelki ramazanla aradaki günahların

kefareti olsun, silinmesine, affedilmesine sebep olsun.

Başka?

“Hac, bir önceki hac ile aradaki günahların affına sebeptir.”

Evet, bir insan haccı güzel yaparsa...

Güzel yapmak ne demek?

Helal malla haccederse, haccın içinde kimseyle kavga etmezse, günahlara bulaşmazsa o zaman hacc-ı mebrûr derler ona.

الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ.

el-Haccü'l-mebrûru leyse lehû cezâün ille'l-cennetü.

“Hacc-ı mebrûrun mükafatı cennetten başka bir şey değildir.”

İnsan cennetlik olur haccı öyle yaparsa. İçinizde haccetmiş olanlar vardır, haccetmemiş olanlar vardır. Parası birikmemiş olanlar vardır, fırsat bulamamış olanlar vardır, iş izni alamamış olanlar vardır. Ama ramazan herkesi işte geliyor. Ramazanı güzel geçirirsek günahlar affolunacak.

Başka?

Ve'l-cum'atü ile'l-cum'a. Biz cuma namazına geldik. “Kılınan bir Cuma namazı bir önceki Cuma namazı ile aradaki günahlara kefarettir.”

Onun için Cumaları kaçırmamak lazım. Cuma müslümanın çok önemli ibadetlerinden biridir. Böyle yerlerde biraz daha fazla tehlikeye var. Yani yabancı diyar diye, bir de her yerde Cuma kılınmıyor filan diye ihmale gelebilir, bazı insanlar Cumayı kılmayabilirler.

“Üç Cuma mazeretsiz kılınmazsa insanın kalbi mühürlenir.”

Kapatılır yani, dükkanı kapatılır. Onun için Cumaya çok önem vermek lazım. Cuma namazını kılmaya titiz davranmak lazım.

Cumaya nasıl gelinir?

-Şöyle önlere doğru gelin birlikte, arkada yer kalmadı.-

Cumaya nasıl gelinir?

Cumaya gusül abdesti alınarak gelinirse 10 günlük günahına kefarettir olur. Mümkünse

evinde güzelce duş almalı, yıkanmalı, güzel kokular sürülmeli, yıkanmış olarak gelmeli.

Sonra nasıl gelinir?

Erken gelinir. Erken gelenin sevabı daha sonra gelenden fazla olur.

Sonra içeride sessiz oturulmalı. Hele konuşma yapılırken, hutbede konuşma yapılırken konuştun mu Cumanın sevabı kaçar. Bu da çok önemli. Hutbedeyken hoca yanındaki konuşsa, ötekisi de “Sus ya günah oluyor, sevabın kaçıyor. Cuma hutbesi okunurken konuşulmaz” dese onun da sevabı kaçar. Konuşmayacak yani. Konuşmamaya dikkat etmeli o yüzden. Öyle güzelce [dinlemeli]. Çünkü hutbeyi okumak da dinlemek de ibadettir. İbadeti güzel yapmak lazım.

Cumaları böylece yaparsanız o da kefarettir, günahlarınız oradan da silinir.

Sonra?

Ve's-salâtü ile's-salâti keffâratün. “Bir namaz kıldınız camide, ondan sonra öteki namaza geldiniz. İşte o namaz evvelki namaz ile aradaki günahlara da kefarettir.”

Burada söylenmeyen bir şey de ben kendi okuduğum hadîs-i şerîflerden size müjde olarak söyleyeyim. Abdest almak da günahlara kefarettir. Bir insan abdest aldığı zaman, yıkadığı suların damlaları lavabonun içine damlarken, dökülürken günahları affolunur. Yani biz bir taraftan kirleri terleri yıkıyoruz, bir taraftan da günahları yıkamış oluyoruz. Günahlar da gidiyor. Yani abdest almak hem maddî temizliktir, tozdan terden temizliktir hem de gūnahtan temizliktir. Bunu da bilelim, güzel güzel abdestimizi alalım.

Peygamber Efendimiz, mesela namazın kefareti olduğuna delil gösterilecek olursa “Günde beş vakit namaz bir insanın evinin önünden akan temiz bir ırmak gibidir.” diyor.

Siz Arabista’ı düşünün, sıcak bir yeri düşünün, “Önünüzde temiz bir ırmak aksa, günde beş defa o sıcakta o temiz ırmağın içine girseniz çıpıl çıpıl yıkansanız, sizde toz ve ter kalır mı?” diyor. Kalmaz. İşte namaz da öylece günahlara kefarettir buyuruyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Demek ki beş vakit namaza gelebiliyoruz, gelmeliyiz, camileri ondan yaptık.

Niye durup dururken burayı tuttuk da böyle cami yaptık?

Müslümanın önemli bir vazifesidir namaz kılmak ve namazın da cemaatle kılınması sevaptır.

Ne kadar sevaptır?

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ
دَرَجَةً

Salâtü'l-cemâati tefdulü salâte'l-fezzi bi-seb'in ve ısrîne deraceten.

“Cemaatle namaz kıldın mı yalnız kıldığınız namazdan 27 kat daha sevaplıdır.”

Yani “ben gitmeyeyim de camiye, evde kılayım bu namazı” desen yine sevap kazacaksınız, namaz kılmayan insan gibi olmayacaksınız. Kılmış olduğun için bir sevap alacaksınız.

Ama ne kadar alacaksınız?

İşte diyelim ki ölçü olarak şu kadar sevap aldın. Camiye gelseydin kılsaydın o namazı, imamla kılsaydın, cemaatle kılsaydın 27 kat fazla alacaktın.

Cami eğer mahalle mescidi ise, hani Türkiye’de kendi memleketinizi düşünün, bir mahalle arasında küçük mescitler olurdu eskiden. Her camide Cuma kılınmazdı eskiden, büyük camilerde kılınırdı. Küçük camiler yani böyle kolay yürünebilen, namazların beraber kılınabildikleri yerlerdi. Orada namaz kılırsa 27 kat sevap olur. Cuma namazı kılınan camilerde, *el-mescidü’l-câmi*’ derler ona, yani cuma namazı kılınan mescit demek, orada namaz kılınırsa 50 kat sevap olur. Yani bizim şimdi şurada, Cuma’nın farzı olan namazı kılacağız, ikindiye de kılacağız. Çünkü birbirine yakın, ikindiye de kılacağız.

O ikindiye evde kılmayıp da burada kıldığınız zaman kaç kat sevap alacağız?

Yirmi yedi kat değil, 50 kat alacağız.

Neden?

Cuma namazı kılınan mescitte sevap 50 kattır.

Başka sevaplı yer neresi var?

Beytü’l-Makdis’te, Kudüs-ü Şerîf’te, Mescid-i Aksâ’da namaz kılabilirsek, oraya gidebil-

sek 500 kattır orada sevap. Oraya gidebiliyoruz veya gidemiyoruz, maalesef işgal altında.

Peygamber Efendimizin mescidinde kılın-
sa 1000 mislidir.

صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِي مَا
سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

*Salâtün fî mescidî hâzâ efdalü min elfi
salâtin fîmâ sivâhu ille'l-Mescide'l-Harâm.*

diye [Mescid-i Nebevî'de] böyle avlunun
kıbleye bakan kısmına yazılmıştır. 1000 misli
sevaptır.

Mekke'de, Kâbe'nin karşısında, o
Kâbe'nin etrafındaki el-Mescidü'l-Haram de-
diğimiz yerde kılınan namaz, o da 100.000
mislidir. Orada sevap daha fazladır.

Onun için hacılar parayı buldun mu,
denkleştirdi mi bileti alıp hop oraya gidiyor.
Umreciler oraya gidiyor. Ramazanda arkadaş
geliyor, "Hadi Allah'a ısmarladık Hocam, um-
reye gidiyorum, hakkını helal et, dua et..."
filan diye gidiyor. Ben ne dua edeyim, sen
bana dua et! Sen asıl duaların kabul olduğu

yere gidiyorsun. Orada bir namaz 100.000 misli ama tehlike de var.

Tehlike ne?

Günah da 100.000 misli. Orada günah işlerse insan, günah da 100.000 misli oluyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Demek ki Cumayı kılabiliyoruz, kefarettir. Namazları cemaatle kılırsak kefarettir. Ramazandayız, ramazan da kefarettir.

Yine Peygamber Efendimizden bir hadîs-i şerîf şuradan okuyuvereyim. Bu okuduğum kitap Abdülkadir Geylânî *kaddesallahu sırrahül aziz* Efendimizin. Büyük bir evliya. Onun adını da zikrediyorum.

Allah şefaatlerine erdirsin.

Onun kitabından okuyorum ki benim hadis okumamdaki sevap ona da gitsin diye. Çünkü bir insan bir kitap yazarsa o kitaptan faydalandıkça kitabı yazana sevap gider. Biz bunu okuyoruz, ona sevap gidiyor. Büyüğümüz, başımızın tacı.

An Ebî Zerrini'l-Gıfâriyyi radiyallahu anhu ennehu semi'a Resûlallah sallallahu aley-

hi ve sellem yekûl. “Ebû Zerr el-Gıfârî hazretleri Peygamber Efendimizin şöyle buyurduğunu duymuş kulaklarıyla, bize naklediyor.”

Efendimiz buyurmuş;

لَوْ يَعْلَمُ الْعِبَادُ مَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَتَمَنَّيَ الْعِبَادُ أَنْ
يَكُونَ شَهْرُ رَمَضَانَ سَنَةً

Lev ya'lemu'l-ibâdü mâ fî şehri ramadâne le-temenne'l-ibâdü en yekûne şehru ramadâne seneten.

Siz belki bunu duymuşsunuzdur da böylece hadis olarak da duymuş oluyorsunuz.

“İnsanlar, kullar ramazanın içindeki sevapları, mükâfatları, Allah'ın lütfunun, ihsanının ne kadar çok olduğunu bilselerdi ramazanın bir ay değil de bir sene olmasını isterlerdi.”

On iki ay olmasını isterlerdi. Bütün senenin Ramazan olmasını isterlerdi. Çünkü içinde çok sevaplar var.

Neler var?

Okuyalım bir başka hadîs-i şerîfi. Galiba bu hadîs-i şerîfle de konuşmamız tamam olacak, hutbeye geçeceğiz ki işi olanlar cumayı kılıp işine yetişsin diye.

Abdullah b. Ebi Evfâ *radıyallahu anh'*ten. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuş ki:

نَوْمُ الصَّائِمِ عِبَادَةٌ، وَصَمْتُهُ تَسْبِيحٌ، وَدُعَاؤُهُ
مُسْتَجَابٌ، وَعَمَلُهُ مُضَاعَفٌ

Nevmü's-sâimi ibâdetün ve samtuhû tesbîhun ve duâhu müstecâbün ve amelühû mudâ'afün.

Nevmü's-sâimi ibâdetün. "Oruçlu insan o kadar sevap kazanıyor ki uyusa uykusu bile ibadet."

b. Orucun Faziletleri

Biz mesela ne yapıyoruz?

Sahurdan sonra yatıyoruz uyuyoruz mesela. Uyuduğu halde uykusu bile ibadettir. Bazen de mesela yaz günleri oluyor, uzun oluyor, burada sizin yazın rastlayan zamanda orucunuz kim bilir kaç saat. Şimdi kısa, kolay da bir de uzun zamanları var bunun. Güneşin

batmadığı, gecenin kısa gündüzün çok uzun olduğu zamanlar var. O zaman dayanamaz insan mesela, öğleden sonra bayağı bir bayılır. Belki bir uzansa uyuyacak mesela, öyle olabiliyor. Arabistan'a gitmiş olanlar da bilirler, bazen bakıyorsunuz garibanlar böyle mescide uzanmış yatıyor.

Neden?

Dayanamadı sıcaktan zavallıcık, karnı da aç, oruç da var, dayanamadı uzandı.

Neden?

Halsizleşir insan, dermanı kesiliyor damarlarından süzülüyor böyle gücü kuvveti kalmıyor.

Tamam. Oruçlunun uykusu bile ibadettir.

Bu halsizlik oruçtan dolayı olmadı mı?

Ondan uyuyakalmadı mı?

Uykusu bile ibadettir.

Ve samtuhû tesbîhun. "Sükutu tesbih çekmek gibi sevaptır."

Susuyor ya. Kenara çekilmiş, oruçlu olduğundan dermanı kalmadığı için susuyor. Onun

susması bile tesbih gibi sevaptır. Tesbih çekiyormuş gibi sevaptır.

Ve duâuhû müstecâbün. “Oruçlunun duası makbuldür, müstecaptır.”

Oruçlunun duası müstecaptır.

Onun için ne yapmamız lazım, madem böyleymiş, duamız müstecapsa ne yapalım?

Kendi kendimize bol bol dua edelim. Çoluk çocuğumuza, mübarek annemize babamıza, dedemize ninemize, arkadaşımıza dostumuza, ahbabımıza, ümmet-i Muhammed’e dua edelim.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor, en makbul dua neymiş?

En güzel, fazileti çok olan, sevaplı olan dua neymiş?

Allahümme’rham ümmete Muhammedin rahmeten âmmeten demekmiş. “Ya Rabbi, ümmet-i Muhammed’e umumi olarak, hepsine birden rahmeyle ya Rabbi, rahmetinle onları taltif eyle.” diye ümmet-i Muhammed’in hepsine dua etmek, en sevaplı dua buymuş.

Başkasına dua etmenin faydası çok.

Demek ki dua edeceğiz.

Başka?

Madem dua müstecapmış, kurnazlık kurnazlık, başka ne yapmamız iyi olur?

Birilerinin duasını kazanmaya çalışmamız lazım, iyilik yapıp duasını kazanmaya çalışmamız lazım. Pabucunu çeviriveririz, havlusunu tutuveririz, bir şey ikram ederiz, ziyaret ederiz. Kaşınırız yani. Hani kaşınmak diyoruz ya. “Bu adam geliyor bana sürtünüyor, kaşınıyor, patlatacağım bir tane gözünün üstüne” filan diye deriz ya hani, Adamdan hayır dua almak için biz de sevap kazanmak için çare ararız, fır döneriz.

Neden?

Oruçlunun duası müstecap da ondan.

İki şey lazım; bir kendimiz başkasına dua edelim bol bol, ağzı dualı olalım. Ne susuyorsun be mübarek, dua et biraz, elinde fırsat var. Allah salahiyet vermiş, işte elinde de şimdi imkan var, dua et. Geçmişlerine, yaşayanlarına, arkadaşlarına, dostuna hastalara filan.

“Yâ Rabbi hastalarımıza şifa ver, yâ Rabbi dertlilerimize deva ver, yâ Rabbi borçlularımıza borçlarını ödemek nasip eyle. Yâ Rabbi evlatlarımıza hayırlı kısmetler ihsan eyle. Yâ Rabbi cümlemize helal kazançlar nasip eyle. Yâ Rabbi kazançlarımızda haramlar varsa bizi haramlardan koru, kurtar. Yâ Rabbi bize akıl fikir ihsan eyle. Yâ Rabbi bizi yolunda daim eyle.”

Amin deyin.

Bunların hepsi hem örnek olarak söylüyorum hem de şimdi söylüyorum, oruçluyuz ya hepimiz. Amin.

Yâ Rabbi, sen bize hüsn-i hâtime nasip eyle. Yâ Rabbi sen bize dünyada da âhirette de iyilikler ihsan eyle. Böyle dua edeceğiz.

Bir de başkalarının duasını bekleyeceğiz.

Hadisi tamamlayalım, ineyim hemen çünkü dakikalar bile kıymetli.

Ve amelühû mudâ'afün. “Oruçlunun yaptığı ibadetin mükâfatı da kat kat fazladır.”

Mükâfatı kat kat fazladır.

Ne kadar fazladır?

Mesela bu ayda bir sadaka verirse başka ayda sadaka verdiğiinden 70 kat daha fazladır. Bu ayda zekâtını verirse ramazan çıktıktan sonraki vermesine göre 70 kat daha fazladır. Yani bu ayda yapılan hayırlı işlerin mükâfatı fazladır. Bir hatim indirirsen o kadar 70 kat fazladır.

Orucun mükâfatı ne kadardır?

[Allahu Teâlâ] diyor ki; "Oruç bana ait, onun mükâfatını söylemem, onun mükâfatı çok daha fazla."

Onun mükâfatı çok daha fazla diye Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* Allahu Teâlâ hazretlerinin öyle buyurduğunu bildiriyor.

Allahu Teâlâ hazretleri bu ayda hepimizi sabahtan akşama, gecedен gündüze hayırlarla geçirmeye muvaffak eylesin. Hayır işleme-yi nasip etsin, ibadet etmeyi nasip etsin. Sevaplı şeyler yapmayı nasip etsin de şu ayın feyzinden, bereketinden istifade edelim, Allahu Teâlâ hazretlerinin rahmetine, afv u mağfiretine mazhar olalım, cehennemden

azat olalım. Cennetine Allahu Teâlâ hazretlerinin lütfuyla, keremiyle dahil eylesin. Habîbi edîbi Muhammed-i Mustafâsına komşu eylesin. Cennet nimetleri ile mütena'im eylesin. Rıdvân-ı ekberine vasıl eylesin.

Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-Alîmü'l-Hakîm. Sübhâne Rabbinâ Rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn. Ve selâmün alâ cemîi'l-enbiyâi ve'l-mürselîne ve alâ küllin ecmaîn. Ve'l-hamdü lillahi Rabbi'l-âlemîn. el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

21 Şa'bân 1417 / 31.12.1996

İsveç

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

